

MINISTERSTWO
INFRASTRUKTURY I ROZWOJU

DEPARTAMENT
DRÓG I AUTOSTRAD

Warszawa, 04 marca 2014 r.

DDA-6ŁK-024- 5 /14-131
NK: 59-133 /14

Pan

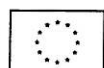
Wojciech Tumas

Odpowiadając na pismo z dnia 2 stycznia 2014 r. (data wpływu do departamentu – 25 lutego br.) w sprawie interpretacji przepisów dotyczących szerokości chodnika, Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju uprzejmie informuje.

W myśl § 1 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 43, poz. 430, z późn. zm.) „warunki techniczne (...) zapewniają w szczególności niezbędne warunki do korzystania z drogi publicznej przez osoby niepełnosprawne, w szczególności poruszające się na wózkach inwalidzkich”. Przepisy rozporządzenia stosuje się w przypadkach wymienionych w § 2 ww. rozporządzenia, czyli dla każdej inwestycji objętej obowiązkiem uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę.

Parametry jakie powinien spełniać chodnik określa dział 3 „Droga i połączenia dróg” rozdział 8 „Chodniki” ww. rozporządzenia. Paragraf 43 precyzuje lokalizację chodnika w pasie drogowym, § 44 ustala wymiar chodnika, a § 45 określa maksymalne pochylenia chodnika oraz parametry schodów i pochylni. Treść § 44 ust. 2 stanowi, że szerokość chodnika usytuowanego przy jezdni nie powinna być mniejsza niż 2 m, ale w wypadku przebudowy lub remontu drogi dopuszcza się miejscowe zmniejszenie szerokości chodnika do 1,25 m. Pojęcia „przebudowa” i „remont” definiują odpowiednio art. 3 pkt 7a i 8 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r. poz. 1409, z późn. zm.). Są to określone roboty budowlane charakteryzujące się m. in. tym, że nie wymagają zmiany granic szerokości pasa drogowego. A zatem w przypadku przebudowy lub remontu dopuszcza się stałe, miejscowe zwężenie chodnika do szerokości 1,25 m, jeżeli jest on przeznaczony wyłącznie do ruchu pieszych.

Jak słusznie Pan zauważył szerokość chodnika powinna być odpowiednio zwiększona, gdy oprócz ruchu pieszych jest on przeznaczony do usytuowania urządzeń technicznych (§ 44 ust. 3) oraz urządzenia na chodniku należy tak sytuować, aby nie utrudniały użytkownika chodnika, w tym przez osoby niepełnosprawne (§ 44 ust. 6). Jednakże należy stwierdzić, że w opisywanym przypadku, chodnik w problematycznym miejscu ma faktycznie szerokość prawie 3 m, a zatem nie można tu mówić o jego

zweżeniu, a wręcz o zwiększeniu jego szerokości. Niefortunne usytuowanie słupa oświetleniowego zdaniem Ministerstwa Infrastruktury i Rozwoju nie narusza przepisu § 44 ust. 6, gdyż zgodnie z praktyką wskazaną w „Komentarzu do warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie. Część II: Zagadnienia techniczne” zaleca się zwiększenie szerokości chodnika o 0,75 m, jeżeli na chodniku są słupy oświetleniowe. Przywoływany komentarz wskazuje również minimalną szerokość jaką zajmuje osoba niepełnosprawna na wózku inwalidzkim - 0,9 m.

W myśl art. 19 ust. 2 i 5 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 260) zarządcami dróg są: dla dróg krajowych – Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, dla dróg wojewódzkich – zarząd województwa, powiatowych – zarząd powiatu, gminnych – wójt (burmistrz, prezydent miasta). W granicach miast na prawach powiatu zarządcą wszystkich dróg publicznych, z wyjątkiem autostrad i dróg ekspresowych, jest prezydent miasta. Zgodnie z art. 20 powołanej ustawy do zarządcy drogi należy m.in. opracowywanie projektów planów finansowania budowy, przebudowy, remontu, utrzymania i ochrony dróg oraz drogowych obiektów inżynierskich, pełnienie funkcji inwestora, utrzymanie nawierzchni drogi, chodników, drogowych obiektów inżynierskich, urządzeń zabezpieczających ruch i innych urządzeń związanych z drogą, realizacja zadań w zakresie inżynierii ruchu, wykonywanie robót interwencyjnych, robót utrzymaniowych i zabezpieczających.

Wybór docelowego wykonania drogi i zapewnienie jego zgodności z przepisami techniczno-budowlanymi leży w gestii uprawnionego projektanta, który działa na zlecenie inwestora. Zgodnie z art. 20 ust. 4 ustawy Prawo budowlane, projektant do projektu budowlanego dołącza oświadczenie o sporządzeniu go zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

Zgodność rozwiązań zastosowanych przez projektanta z przepisami techniczno-budowlanymi sprawdza właściwy organ administracji architektoniczno-budowlanej przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę, realizując w ten sposób obowiązek nałożony na niego w art. 35 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy.

Natomiast, zgodnie z art. 84 ust. 1 pkt 1 tej samej ustawy, do zadań organów nadzoru budowlanego należy kontrola przestrzegania i stosowania przepisów prawa budowlanego oraz kontrola działania organów administracji architektoniczno-budowlanej. W art. 84a ust. 1 pkt 1 ustawodawca uszczegółowił, że kontrola przestrzegania i stosowania przepisów prawa budowlanego obejmuje kontrolę zgodności wykonywania robót budowlanych z przepisami prawa budowlanego, projektem budowlanym i warunkami określonymi w decyzji o pozwoleniu na budowę.

Organy nadzoru budowlanego, kontrolując stosowanie przepisów prawa budowlanego, badają prawidłowość postępowania administracyjnego przed organami administracji architektoniczno-budowlanej oraz wydawanych w jego toku decyzji i postanowień, a także sprawdzają wykonywanie obowiązków wynikających z decyzji i postanowień wydanych na podstawie przepisów prawa budowlanego (art. 84a ust. 2).

Jeżeli zatem zachodzą jakiegokolwiek podejrzenia, że przedmiotowa inwestycja mogła być zrealizowana z naruszeniem przepisów techniczno-budowlanych, należy zawiadomić o tym właściwe miejscowo organy nadzoru budowlanego.

Mając na uwadze powyższe, uprzejmie wyjaśniamy, że Minister Infrastruktury i Rozwoju, jako organ administracji rządowej, nie może podejmować działań zastrzeżonych w przepisach prawa do wyłącznej kompetencji innych organów oraz nie ma uprawnień do stanowienia powszechnie obowiązującej wykładni prawa, a w sprawach pytań do niego kierowanych może jedynie przedstawić własny pogląd prawny, który nie może zostać uznany za wiążący w danej sprawie administracyjnej.

ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Drog i Autostrad

Katarzyna Szarkowska